

Пролісок

Віктор Зубар

В коряві двері лісові скрипучі
Постукав пролісок малий, як гном.
— Заходь, заходь! — і дуб кивнув верхом.
Як не боїшся приморозків злючих.
І от він, босий серед клаптів снігу
На ніжці з гордістю стоїть,
І від його лункого весно-сміху
В барлозі прокидається ведмідь...